

WALTER MITTY

a jeho tajný život

Zpráva o přípravě filmu

Walter Mitty: /podst. jm./ Obyčejný člověk oddávající se dobrodružnému snění, které je velkolepější než život sám.

Nikdo vlastně neví, jak velkou sílu mají naše tajné sny... dokud nás nezačnou inspirovat v našem každodenním životě. A to se přesně stane v nejnovější adaptaci jednoho z nejvýznamnějších fantastických příběhů všech dob - *WALTER MITTY A JEHO TAJNÝ ŽIVOT*. Povídka z pera humoristy Jamese Thurbera je vskutku tím nejčistším vyprávěním o neodolatelném kouzlu fantazírování. Ben Stiller se chopil dvou a půl stránek této literární klasiky a představil ji v novém filmovém zpracování jako epickou komedii z 21. století, která vypráví o muži, jehož skutečný život dalekosáhle předčí jeho divokou a bujnou fantazii.

Tento Walter Mitty (Ben Stiller) je moderním snílkem, obyčejným foto-editorem v redakci časopisu *LIFE*, který si pravidelně bere od svého jednotvárného života „duševní dovolenou“ a to tak, že mizí do světa fantazie uchvácen brilantními hrdinskými činy, vášnivou romantikou a neustálými vítězstvími nad nebezpečím. Ale když Mitty a jeho spolupracovníci, kterou tajně zbožňuje (Kristen Wiigová), hrozí, že přijdou o práci, Walter musí udělat nepředstavitelné: odhodlat se ke skutečné akci a vydat se na cestu kolem světa, cestu tak mimořádnou, že předčí veškeré jeho dosavadní fantazie.

WALTER MITTY A JEHO TAJNÝ ŽIVOT Stillerovi nabídl vzácnou příležitost podívat se znovu a z novodobého pohledu na zásadní příběh americké literatury. Poprvé se s Thurberovou povídkou setkal na střední škole. Povídka měla téměř okamžitě po svém publikování v magazínu *New Yorker* velkou odezvu a ta přesáhla její krátkou formu. Inspirovala oblíbenou filmovou komedii ze 40. let, mnohá divadelní díla a zapečetila frázi „je to Walter Mitty“ do běžné slovní zásoby jako označení pro člověka, který vkládá více energie do snění než do každodenního života.

Stiller viděl šanci umístit Thurberova nekonečného snílka do naší složité doby sociálních sítí, masového propouštění a reorganizace - a posunul tak jeho příběh dále, komediálně, dramaticky a filmově s využitím vizuální podívané, kterou dnešní moderní filmové techniky umožňují.

"Co se mi líbí na tomto příběhu, je to, že se nedá zaškatulkovat," říká Stiller. "Je to komedie, stejně tak jako drama. Je to dobrodružný příběh. Je to opravdové a zároveň fantasticky nadsazené. Přesto v jádru toho všeho se nachází postava, se kterou se může každý ztotožnit - někdo, kdo se zdá, že moderním životem jen prochází, ale přitom žije úplně jiný život uvnitř své hlavy."

Podle mě ztělesňuje všechny naše představy, které máme o světě, ale o kterých nikdy nemluvíme nahlas."

MITTY – ČLOVĚK DNEŠNÍ DOBY

Energické veselí a hořkosladká naléhavost lidí, kteří se ženou za bláznivými sny, vždy podtrhovala Stillerův přístup ke komediálnímu vyprávění. Jako herec se stal jedním z největších světových komediálních hvězd a ztvárnil celou řadu postav včetně obyčejných lidí, kteří čelí neskutečným situacím - ať už jako muž, který se snaží zapůsobit na děsivé rodiče své budoucí ženy ve filmu *Fotr je lotr* nebo jako osamělý noční hlídač muzea, který nemůže uvěřit vlastním očím, když je svědkem divokého skotačení ve filmu *Noc v muzeu* nebo jako chlapík, který dostane druhou šanci se svou středoškolskou láskou a zdařile posouvá hranice komedie ve filmu *Něco na té Mary je*.

Jako režisér získal uznání kritiky pro svůj vlastní charakteristický styl ostré, ale sladké komedie. K té se řadí i jeho láskyplná parodie na svět módy *Zoolander* a jeho triumfální satira na šílenství a kamarádství v akčních filmech *Tropická bouře*. Ale *WALTER MITTY A JEHO TAJNÝ ŽIVOT* přivedl Stillera na místa, kde ještě nikdy předtím nebyl a to jak před, tak i za kamerou. Je to zároveň vizuálně jeho nejdobrodružnější výpravny film a jeho nejvíce strhující lidský příběh.

Film láskyplně pomrkává zpět na velkého amerického humoristu Thurbera a jeho nadčasovou bajku o potřebě plachého člověka proměnit ve svých myšlenkách své nedostatky v něco ohromujícího. Ale Stillerův Mitty je člověkem naší doby. Stejně jako mnozí z nás i on se cítí obklopený odosobněným, elektronickým světem, ve kterém se všechno rychle mění - a který dělá jeho vlastní způsob života zastaralým. Jeho jediným únikem je záplava ztřeštěného snění, které z něj ustavičně dělá hrdinu, jenž bojuje za lepší, spravedlivější svět. Ale ve svém soukromém světě s nikým nic nesdílí až do chvíle, než se pustí do hledání ztraceného negativu slavného fotografa (Sean Penn), který mu tak dává nečekanou šanci, aby se konečně spojil s někým druhým.

Byl to souboj mezi Mittyho nejistou skutečností a krásným nutkáním neuvěřitelných snů, který Stillera přivedl k adaptaci *WALTER MITTY A JEHO TAJNÝ ŽIVOT* od scénáristy Stevena Conrada. Viděl také další pokusy o opětovné přepracování příběhu, ale žádný z nich nebyl úspěšný.

"Stevenův scénář se nesnažil vrátit ke klasice Dannyho Kaye ze 40. let, která byla ve své době tak nádherně jedinečná. Našel si jiný způsob vyprávění, takový, který byl inteligentní a přesvědčivý, ale který vytvořil moderní kontext pro hlavní postavu tak, aby se s ní diváci mohli ztotožnit," říká Stiller. "Líbilo se mi, že scénář ctil myšlenku obyčejného chlapíka jako hrdiny a to způsobem, který je lyrický, cituplný a vtipný. Steve mi řekl, 'v prsou každého Američana bije srdce hrdiny' - a chtěl jsem, aby tento film měl tento druh respektu pro vše, čím obyčejní lidé procházejí, a pro to, jak náročný život všichni žijeme bez ohledu na to, jestli jste člověk, kterému nikdo

nevěnuje pozornost nebo prezident Spojených států. Walterova cesta oslavuje potenciál, který každý z nás má."

MITTY – ČLOVĚK V RODINNÉM KRUHU

Spojení režiséra a herce v osobě Bena Stillera bylo obzvláště důležité pro filmové producenty: Johna Goldwyna a Samuela Goldwyna Jr., vnuka a syna Samuela Goldwyna, který produkoval filmovou verzi *TAJNÝ ŽIVOT WALTERA MITTYHO* z roku 1947 v režii Normana Z. McLeoda; a producenta Stuarta Cornfelda, který spolupracoval se Stillerelem na mnoha z jeho filmů, včetně *Zoolandera* a *Tropické bouře*.

Pro rodinu Goldwynových byl *TAJNÝ ŽIVOT WALTERA MITTYHO* vždy součástí jejich rodinné historie. "Můj dědeček byl v každém ohledu skutečným průkopníkem filmového průmyslu. Patřil mezi skupinu lidí, kteří chtěli vyprávět příběhy jinak, nabídnout nám pohled na život takovým způsobem, který žádný obraz, žádný román nemohl nikdy vystihnout. A protože byl pro něj *WALTER MITTY* velkým úspěchem, chtěli jsme být součástí něčeho, co by dosáhlo stejné mety," vysvětluje John Goldwyn. "V roce 1947 vytvořili filmový příběh, který se odrazil od původního materiálu a vyvinul se v něco, co bylo velmi odlišné a my jsme chtěli tuto stopu následovat."

Samuel Goldwyn mladší dodává: „Viděli jsme šanci udělat něco nového a kreativního s příběhem, který ve světě stále rezonuje, a proto stálo za to o něj bojovat. Vždycky jsem věřil, že skvělé filmy začínají u skvělého psaní – a Thurberův příběh je tak bohatý. Můžete použít jeho postavu, nápady a využít je v mnoha různých směrech. Film z roku 1947 promlouval k tehdejší době a my jsme byli odhodlaní najít scénář a přístup, který by byl stejně schopný oslovit tu naši.“

Zabralo to mnoho let a donkichotskou výpravu za získáním práv a vývoj filmu prostřednictvím nesčetných proměn. Věci se začaly měnit, když se John Goldwyn setkal se Stevenem Conradem, známým pro jeho obratně propracované scénáře jako *Šťěstí na dosah* Willa Smithe a *Pan rosnička* od Gora Verbinského.

Goldwyn vzpomíná: „Steve řekl, 'Chci natočit film o muži, kterého svět považuje za tuctového, ale který neustále sní o lepším životě, a který pochopí, že jediná cesta, jak se stát tím, o kterém ví, že se jím může stát, je vystoupit z vlastních myšlenek a udělat krok do života. A tady si uvědomí, že objevený život je lepší než ten v jeho představách.' A já jsem mu na to řekl: 'Právě jsi dostal práci.' To bylo přesně to, co jsme potřebovali slyšet.'

Když Conrad dokončil svou první verzi scénáře, Goldwyn okamžitě vycítil, že to nebude všední komedie. "Bylo to velmi unikátní. Není to jako nic, co jsme kdy předtím dělali. V žádném ohledu se to nepodobá prvnímu filmovému zpracování, až na myšlenku, že to je film o snílkovi. Bylo to tak originální, opravdu není nic, co by se k tomu dalo přirovnat. A všichni z toho byli

velmi nadšení."

Po tomto nadšení následovala dlouhá a klikatá cesta k nalezení správného režiséra. Někde během této cesty se objevil Ben Stiller. Původně s námi měl mluvit o přijetí role Mittyho. Přesto bylo od samého začátku jasné, že měl pro materiál, který ho vzal u srdce, velkou vášeň.

„Ben si připravil řadu poznámek, které jsem si přečetl, než jsem přišel na naši schůzku," vzpomíná Goldwyn. "A jeho poznámky byly bezpochyby nejlepším stručným shrnutím, jaké jsem kdy viděl v celém svém životě, a které dokonale vystihovalo, o čem film může být. Specifičnost, výmluvnost, péče, s níž byly poznámky psány, jasnost myšlení o tom, čím by se scénář mohl stát - byl to úžasný dokument. Viděl jsem v jeho poznámkách film, který by byl velmi, velmi výrazný.“

Goldwyn byl prezidentem Paramount Pictures během výroby *Zoolandera* a již tehdy si se Stillerm vytvořil přátelský vztah – a nyní ho podpořil i jako režiséra a to navzdory logistickým obavám, že by se jeden muž měl ujmout dvou obrovských pracovních pozic: režie a hlavní role ve velmi ambiciózním filmu. Jedna věc, kterou mu nikdo nemohl upřít, byla Stillerova jasná a intenzivní vášeň pro tento projekt.

"Ben měl skutečnou vizi tohoto filmu," říká Stuart Cornfeld. "Je to příběh, o kterém věděl, že si při jeho realizaci užije spoustu zábavy, ale také viděl skutečnou krásu a sílu tohoto příběhu. Chtěl, aby se publikum vydalo na společnou cestu s Walterem Mittyem a pocítilo, když začne žít svůj život naplno a uvědomí si, jak je to úžasné a jak moc to stojí za to a jak je to svým vlastním způsobem kouzelné."

Stillera potěšilo, že měl Goldwyna na své straně. "Mají takovou vazbu na historii tohoto projektu, tak úžasný vkus a také mnoho zkušeností s celým filmovým procesem," poznamenává. "Tento film se nedá zařadit do jednoho jediného žánru a věděli jsme, že v nás studio bude muset najít velkou důvěru, aby byli ochotní to s námi zkusit. Všechna čest Goldwynům, připisuju jim zásluhu za získání této důvěry, protože oni sami v to opravdu věřili. Byli dobrými partnery. Dali mi hodně podpory a byli nápomocní, aby se to všechno mohlo uskutečnit."

Stiller říká o Cornfeldovi: "Stuart a já spolupracujeme mnoho let a prošli jsme zkouškou ohněm. Udělali jsme spolu spoustu filmů a kreativně si vzájemně důvěřujeme. Nikdy jsem se neseťkal s někým, kdo by přemýšlel nad scénářem lépe než Stuart – vždy klade otázky a tlačí, aby to bylo lepší, lepší a lepší. A když děláte film jako je tento a dáváte se všanc, tento druh vztahu je prostě neocenitelný."

Cornfeld byl obzvláště nadšen, že Stiller má možnost současně obejmout obě role, jako herec i jako režisér ve světě nespoutané vizuální představitivosti. "Ben přinesl do filmu svůj vybraný vkus," uzavírá Cornfeld. "Vytvořil něco, co je nápadně živé, plné fantazie, ale co je zároveň oslavou reálného života a to se odráží na filmovém stylu tohoto snímku i v jeho hereckém výkonu."

LIFE – ŽIVOT V NADŽIVOTNÍ VELIKOSTI

Scenárista Steven Conrad byl nadšený výzvou uchopit literární předlohu Jamese Thurbera z pohledu velmi odlišné generace. Říká, že chtěl "pojmout klasickou představu o Walteru Mittyho tentokrát jako o chlapíkovi se všemi kaleidoskopickými barvami moderního života."

To je to, co ho vedlo umístit Waltera Mittyho na křižovatku osobního života, ale i života v časopise *LIFE*. Conrad si představoval Mittyho jako "manažera kolekce filmových negativů" v té moderní inkarnaci časopisu. Věrný pracovník, který si přeje, aby mohl prožít všechny ty neuvěřitelně odvážné a troufalé chvíle, které ho mýjely na snímcích uvnitř jeho kanceláře. Zároveň si Mittyho představoval jako člověka na hraně -- muže, který zůstal pozadu, když se *LIFE*, kdysi obrazová kronika americké kultury, proměnil z časopisu, který inspiroval a informoval, do dalšího firemního „tečka com“.

Skutečný *LIFE* magazín prošel od svého založení v roce 1883 několika podobami. Svého největšího rozkvětu dosáhl pod vedením Henryho Lucea, když se stal předním národním týdeníkem s foto-reportážemi, aby se nakonec v roce 2009 složil do life.com. Conradův *LIFE* je smyšlený, ale založený na úchvatném fotografickém dědictví skutečného časopisu.

"Líbila se mi myšlenka, že by Walter pracoval v časopisu *LIFE* v místnosti s foto negativy, protože to z něj dělá jakýsi lidský depozitář těch nejvýznamnějších fotografií, které vznikly za posledních 70 let," vysvětluje Conrad. "Je obklopen obrázky z nejdůležitějších okamžiků naší doby. V jistém smyslu, viděl všechno, co tam je, ale ve skutečnosti nikdo nevidí jeho. Připadalo mi to jako dobré místo, kde jste mohli Walterovi skutečně fandit. Téměř ve všech zaměstnáních se tak můžeme začít cítit. Můžete se v nich cítit ztracení nebo vám vaše práce nedovolí opravdu žít."

Pro Stillera bylo Mittyho zaměstnání v časopisu *LIFE* krásným způsobem jak proniknout do témat, která jsou slyšet právě teď. „Pozadí, na kterém se tento příběh odehrává, je důležité, myslím tím, kde se právě teď ve světě nacházíme“, poznamenává režisér a herec. "Stevova myšlenka, že kultovní *LIFE* magazín se v podstatě stává on-line fotoarchivem, je skvělou metaforou pro přechod z analogového světa do digitálního světa, který všichni zažíváme a jak to může někoho jako je Walter, který dělal svou práci pečlivě celé roky, učinit zastaralým." Dále pokračuje: "Je to opravdu velká změna ve Walterově životě a přesto v sobě najde odvahu vydat se do světa, než aby se stáhnul."

A je tomu tak, když se časopis *LIFE* ocitne v ohrožení, nastává chvíle, kdy Walterova realita předčí jeho sny.

Aby tato přeměna mohla proběhnout, musel Stiller najít způsob, jak spojit Mittyho typický všední svět s jeho sny -- a to elegantním způsobem, který napovídá, že se vše odehrává hluboko v lidské mysli. V průběhu práce na scénáři, na kterém spolupracoval s Conradem, se toto prolínání

skutečného a imaginárního života stalo jejich největší výzvou. Stejně jako James Thurber pobízela Mittyho fantazie jediným slovem nebo událostí, Stiller a Conrad vystavěli jejich vyprávění kolem hmatatelného spojení mezi skutečným a fantastickým.

"Ben se domníval, že bylo důležité, aby nebylo poznat, že je film rozdělený mezi reálný svět a svět snů," vysvětluje Conrad. "To znamenalo, že jsme museli vytvořit všechny sekvence, ve kterých Mitty sní za bílého dne přímo v proudu jeho každodenního života. Nemizíme do říše fantazie a pak se vracíme zpět. Zůstaneme přímo s ním. Takže máte šanci stát se součástí jeho představ a vidět, co díky nim získává, ale také o co kvůli nim přichází v reálném životě. Vidíte, po čem touží, co mu unikalo a co by mohl dokázat, ale doposud k tomu neměl příležitost. V Benově pojetí mělo snění odhalit skutečné rysy Mittyho osobnosti, nikoliv ty imaginární."

Ve svých snech je Walter silný, rozhodný a následuje své instinkty, ať ho vedou kamkoliv. V reálném životě ale není nic víc, než opatrný, obzvláště proto, že cítí odpovědnost postarat se o svou rodinu, protože jeho otec zemřel, když byl Walter ještě teenagerem. To je důvod, proč Conrad musel pro Mittyho najít velmi silnou motivaci, aby dokázal hodit opatrnost za hlavu a pustit se na nutkavou, detektivní misi, během které se snaží najít ztracený filmový negativ se záběrem, který jeho oblíbený fotograf vybral pro titulní stránku posledního historického čísla časopisu *LIFE*.

Další inspirací pro Mittyho bylo slavné motto časopisu *LIFE*, které povzbuzuje lidi, aby se pokusili "vidět věci na tisíce kilometrů daleko, věci skryté za zdmi a v místnostech, věci, ke kterým je nebezpečné se přiblížit... vidět a být ohromen."

"Je to opravdu báječné motto, protože to v podstatě říká, že je naší povinností vydat se hluboko do světa a opravdu vidět ostatní lidi," přemítá Conrad. "Je to skvělá direktiva, kterou by si člověk měl vzít k srdci v tom smyslu, že to je možná to, co bychom všichni jednou měli udělat."

Zatímco v Thurberově povídce byl Mitty manželem pod pantoflem a jeho fantazie mu pomáhaly unikat pryč z jeho manželství a v prvním filmovém zpracování byl Mitty nešťastně zasnoubený, Conrad se rozhodl pustit jiným směrem. Jeho Mitty je typický moderní svobodný muž, který spíše sní o milostném románku - nebo si s ním pohrává na internetu - než aby se za ním z celého srdce vydal. Scénárista ale nikdy neviděl Mittyho jako neschopného člověka. Jeho sny odrážejí nejen jeho naděje, ale i vnitřní sílu, kterou ještě musí dokázat.

"Bylo pro nás velmi důležité, aby nebyl pasivní nebo slabý," říká. "Tento Walter Mitty má bystrou mysl a pevný kořínek. Je připraven se vydat na cestu, pokud mu to události dovolí. Naším úkolem bylo, abychom ho dostali na místo, kde by se zbavil svých zábran."

Scénárista věřil, že Stiller byl tím pravým režisérem, který přesně tohle všechno dokáže -- a při tom bude diváky po celou dobu dobře bavit. "Vždycky jsem měl na Benových filmech rád, že jsou tak lehké ve smyslu, že je vám u nich dobře -- ale přitom nejsou vůbec odlehčené, pokud jde o jejich obsah," dodává Conrad. "Umí vytvořit tak jedinečnou rovnováhu. Nikdo jiný by nemohl točit

Benovy filmy."

Pro Conrada bylo stejně tak vzrušující uvidět Stillera jak konečně vstupuje do role, na které spolupracovali tak úzce a tak dlouho. "Dva roky jsme na tom pečlivě pracovali. Během té doby se Ben objevoval především v roli režiséra," poznamenává. "Pak najednou byl také Mittym. Věděl jsem, že bude legrační, ale ten pozoruhodný rozsah, který do té postavy přinesl, to pro mě bylo opravdu překvapením."

MITTYHO DÍVKA SNŮ

Zatímco si Walter Mitty láme hlavu nad problémy s jeho internetovým profilem na seznamce eHarmony, jeho romantické sny se zaměřují na jeho spolupracovnici - bezstarostnou Cheryl, která se velice často mění v objekt jeho hrdinských činů a eskapád.

Role Cheryl, jak ji Stiller viděl, nebyla jen komickou, byla hlavním katalyzátorem pro Mittyho cestu. "Je to Walterovo nejisté spojení s Cheryl, které se stane impulsem, jež ho tlačí ven do světa," vysvětluje. Tato role si žádala někoho, kdo by byl schopný přeskočit z každodenního světa svobodné matky, která se strachuje, že přijde o práci, do dramatu Walterových snů a zpět, aniž by ztratil rytmus nebo podstatu toho, kým Cheryl je. Aby toho všeho filmaři docílili a zároveň zachytili vznikající vztah od prvních nemotorných momentů, rozhodli se do role Cheryl obsadit jednu z nejzajímavějších komediálních hereček dnešní doby: Kristin Wiigovou. Wiigová zahájila svou kariéru jako jedna z hvězd zábavní televizní show "Saturday Night Live", než naplno rozjela svou filmovou kariéru.

Stiller ji měl na mysli od samého začátku. "Kristin je někdo, s kým se můžete ztotožnit," poznamenává. "Je opravdová a tak přirozeně vtipná a také jsem ji chtěl vidět, jak dělá něco, co není typickou bláznivou komedií pro široké publikum. Její osobnost je tak sympatická a vřelá. Měl jsem pocit, že by mohla okamžitě divákům napovědět, proč ona a Mitty k sobě ve skutečnosti patří."

A pokračuje: "Kristin také umí skvěle zahrát celou řadu různých postav, póz a postojů. Byla schopná vedle sebe postavit komediální herectví s velmi skutečnou osobností, jakou Cheryl je a ta je Walterem minimálně fascinovaná. Myslím, že její postava se dostává do míst, kde se s ní diváci mohou ztotožnit: myšlenka, že některé ty nejmenší drobnosti, které se nám v životě stávají - třeba jen někoho pozdravit, když se na vás určitým pohledem podívá - mohou mít na váš život velký vliv."

Wiigová říká, že její počáteční rozhovory se Stillerem byly klíčem k tomu, aby ji pro film získal. "Scénář byl naprosto úžasný. Ale je těžké být na scénář sám, protože existuje mnoho způsobů, jak příběh jako je tento interpretovat," říká herečka. "Takže tón našich rozhovorů byl opravdu důležitý. Cítila jsem, že to, co Ben chtěl dělat s Walterem Mittym, bylo velmi zajímavé. Líbilo se mi, že chtěl, aby se tento klasický příběh modernizoval zábavnou formou a skutečně

dotýkal prvků našeho současného života."

Pokračuje: "Je to jeden z těch příběhů, které ve vás zanechají pocit, že venku na vás čeká velký svět – a pokud existují v životě věci, které opravdu chceme dělat, ať už je to spojit se s našimi rodinami nebo cestovat po celém světě, stojí za to se snažit a jít ven a udělat to, po čem toužíme."

Bylo snadné pro Wiigovou pochopit, proč Cheryl měla jen ty nejmenší záchránky zájmu o Waltera, které postupně rozkvetou v něco víc, když se společně pustí do vyřešení záhady ztraceného filmového negativu. "Myslím, že se jí na něm líbí, že vede klidnější způsob života, a že také na světě vidí něco lepšího," vysvětluje. "Oba vedou životy, o kterých si možná přejí, aby byli pikantnějšími, takže to je perfektní, že se nakonec vydají na toto nečekané dobrodružství společně."

Wiigová si obzvláště užívala, když mohla vtrhnout do Walterova snění, přesněji když se Cheryl objevila v mnoha vzrušujících scénářích, které Wiigová posunula do nových míst, včetně toho když zaspívala písničku od Davida Bowieho. "Moc mě bavilo vystupovat ve snivých sekvencích," říká. "V jedné z Walterových prvních představ, Walter vběhne do hořící budovy a zachrání mého třínohého psa. Nikdy předtím jsem neúčinkovala ve scéně jako je tato – v jedné z nich dojde k velkým výbuchům a požárům -- a bylo to pro mě jako pro herečku opravdu vzrušující."

Wiigová říká, že její nadšení bylo průběžně podněcováno Stillerem bez ohledu na to, o jakou scénu se jednalo. "Já opravdu netuším, jak Ben dokázal udělat tolik pro celý tento projekt," přemítá. "Byl intenzivně zapojen do každého aspektu výroby tohoto filmu, pokaždé v jiné pozici a pak nastoupil na scénu také jako herec. Bylo inspirující ho sledovat a cítila jsem, že jsem se od něj hodně naučila."

Stillerova vizuální sebejistota Wiigovou udivila také. "Styl tohoto filmu je tak velmi specifický a krásný, což je součástí toho, co dělá ten film tak jedinečným. Ben měl vizi pro každý záběr, každé filmové políčko," říká.

Na Wiigovou obzvláště zapůsobilo, co Stiller přinesl do role Mittyho. "Jeho Walter Mitty je člověk, který opravdu má svůj hlas – jen si není úplně jistý, jak ho používat. Ben vnáší do této postavy tolik vřelosti, že ho chcete obejmout a nabančit každému, kdo se k němu nechová hezky."

NOČNÍ MŮRA VE VEDENÍ

Walterovým největším trestem v jeho každodenním životě je jeho nový ředitel, který má na starosti kompletní přechod tištěné verze magazínu na verzi digitální: je jím suverénně arogantní, troufale bezohledný a nekonečně zastrašující Ted Hendricks. Scénárista Steve Conrad říká, že tuto postavu napsal proto, aby Waltera Mittyho potrápil. "Ted Hendricks vyvolává v lidech určitý druh pocitu," popisuje Conrad. "Ten druh pocitu, jaký ve vás zanechávají trenéři, starší bráchové, učitelé nebo policisté - to nejlepší, co jim můžete říct, vás vždy napadne dvě minuty poté, co odešli z

místnosti, a když stojí před vámi, nic užitečného z vás nevypadne. Nebo naopak z vás vypadne to nejhorší. Ted ve vás vyvolává přesně tento pocit."

Role Teda se ujal Adam Scott, který hraje Bena Wyatta v oblíbeném televizním seriálu *Parks and Recreation*. "V reálném životě je Adam ten nejmilejší, nejhodnější chlap," říká Kristen Wiigová. "Ale v tomto filmu je to ten největší kretén. A hraje ho tak dobře. Je to velká legrace."

Stiller ho měl na mysli již od začátku. "Vždycky jsem chtěl mít Adama ve filmu, protože je tak zábavný a má také velmi specifický druh vystupování a impozantní zevnějšek," poznamenává režisér. "Na Mittyho světě je něco reálného, ale i to je trochu stylizované a myslím jsem si, že Adam by se do tohoto tónu hodil. Velmi rychle pochopíte, kým Ted je - chladný a zlý, ale i směšně sebestředný."

Scotta scénář okamžitě zaujal. "Říkal jsem si, že bylo úžasné, jakým způsobem Steve a Ben přistoupili ke klasickému příběhu a nechali ho rozvinout do něčeho, co je velmi epické a velmi soudobé," říká. "Scénář byl výjimečný a vtipný, ale také skutečně dojemný. Hloubka jeho psaní byla něčím, po čem mnoho lidí touží."

Scott popisuje postavu Teda: "Je to v podstatě bezcitný, firemní vlkodlak, který se toulá chodbami této skvělé americké instituce. Nemá absolutně žádnou úctu k lidskosti tohoto nádherného časopisu, který byl ukazatelem americké kultury tak dlouho. O Walterovi si myslí, že je komicky ubohý. Je z něj u vytržení, protože Walter dělá jejich střety ještě zábavnějšími. Myslím, že si ho vychutnává až do okamžiku, než mu Walter začne ničit život!"

Scott říká, že když se svou roli snažil ohodnotit, použil Stillera jako měřítko. "Myslím, že Ben je jeden z nejvtipnějších lidí v Hollywoodu. Rozesmát ho jednou nebo dvakrát během mého hereckého výkonu pro mě znamenalo hodně."

Scott se také ponořil do poměrně hustého plnovousu, který jeho postavu definoval. "Nosit tak velké vousy mi připadalo jako bych měl každý den na tváři dortovou polevu. Ale stálo to za to, protože to byl dokonalý vzhled. Opravdu přispívá k dojmu, že tento člověk je lidskou střelou," směje se.

Stiller také užasl nad jeho vousy. "Myslím, že to Adamovi dodalo něco jedinečného, tak jsme ho ve filmu ještě neviděli," říká.

Ted může být typem člověka, který by Walteru Mittyemu nejráději utekl, ale nachází se v samém centru Mittyho nejpropracovanější fantazie – jejich setkání ve výtahu se promění v létající bitvu nad Manhattanem. Scott zažil natáčení takovéto scény poprvé v životě.

"Bitevní sekvence byla jedním z nejvíce neuvěřitelných zážitků, které jsem kdy měl," přiznává herec. "Ben a já jsme viseli na drátěných lanech a bojovali, zatímco se ulice hemžily turisty. Bylo to opravdu, opravdu intenzivní - nikdy jsem ještě nic takového nedělal."

Navzdory všem novostem, Stiller dokázal natáčení proměnit ve vzrušující zážitek, říká

Scott. "Ben ví jak mluvit s herci takovým způsobem, že se opravdu cítíte pohodlně, že je o vás dobře postaráno," shrnuje. "A přesto, bez ohledu na to, jak precizní byla jeho příprava, jakmile jsme začali točit, všechno přirozeně ožilo. Myslím, že schopného režiséra z něj dělá fakt, že je to svým vlastním způsobem skvělý herec."

FOTOGRAF NA KONCI SVĚTA

Přes všechny své fantazie, ve kterých se stává hrdinou, Walter Mitty má svého vlastního, velmi opravdového hrdinu: známého fotografa časopisu *LIFE*, Seana O'Connella, nepolapitelného dobrodruha, který se stal jakousi rockovou hvězdou fotožurnalistiky, proslulý pro své neúnavné odhodlání hnát se za příběhem bez ohledu na to, co to stojí. Obsadit oscarového® herce a režiséra Seana Penna do role tajemné ikony, která láká Waltera Mittyho do velkého, širokého, otevřeného světa, se zdálo být správnou volbou.

"Sean O'Connell je člověk, který představuje tvůrčí integritu. Musela to být impozantní bytost s působivým vystupováním, na kterou se publikum napojí okamžitě, jakmile se s ním Walter setká. Z tohoto důvodu byl Sean Penn mojí první volbou, protože v životě pro mě Sean tohle vše ztělesňuje," říká Ben Stiller. Stiller měl také velký zájem na tom obsadit Penna do typu role, kde by se jeden z předních dramatických herců své generace hned tak neobjevil. "Sean má ve skutečnosti velký smysl pro humor," poznamenává, „ale nedostává příležitost, aby ho ve svých filmech předvedl. Takže bylo zábavné dát mu šanci udělat něco jiného."

Producent Stuart Cornfeld dodává: "Sean O'Connell má v sobě určitý druh tajemna, stejně jako Sean Penn. Co bylo úžasné na jeho hereckém výkonu a na způsobu, jakým je jeho postava napsána, byl moment, když se Walter konečně se Seanem setká. Sean ztělesňuje všechno, co Walter hledal, ale zároveň je zcela odlišný. Pro všechny z nás bylo prostě úžasné sledovat Seana v akci."

Vedle hlavního hereckého obsazení filmu *WALTER MITTY A JEHO TAJNÝ ŽIVOT* se objevuje ansámbl herců ve vedlejších rolích. Patří mezi ně Kathryn Hahnová (*Parks and Recreation*) jako umělecká performerka a Mittyho sestra, komik Patton Oswalt jako Mittyho poradce na internetové seznamce eHarmony, Olafar Darri Olafsun jako Mittyho nepravděpodobný islandský pilot a v roli Mittyho matky skutečná legenda filmového plátna, držitelka Oscara®, Shirley MacLaineová, která také hrála ve filmu Billyho Wildera *Byt*, který Stiller považuje za velkou inspiraci.

SEN SE STÁVÁ SKUTEČNOSTÍ

V roce 1939 kdy James Thurber poprvé *TAJNÝ ŽIVOT WALTERA MITTYHO* publikoval, vnesl do příběhu hravý, modernistický styl, kterým lákal čtenáře, aby přímo zakusili Mittyho fantastický život.

V roce 2013 Ben Stiller doufal v něco podobného. S využitím moderních filmových technik chtěl otevřít příběh vizuálně tak, jak to v Thurberově době nebylo možné. Věděl, že existovalo několik způsobů, jak se zhostit Mittyho fantazírování. Ale existoval pouze jediný způsob, který byl ten pravý a nejlépe vystihoval to, co měli diváci pocítit: prostřednictvím obratně vytvořené hyper-reality se mohl prolínat Mittyho vnitřní proud vědomí s jeho vnějším světem.

"Každý si může vybavit moment, kdy s někým mluvil, zatímco se mu v hlavě odehrávala šílená, imaginární fantazie, ve které by se mnohem raději nacházel," vysvětluje. "To je to, co jsme chtěli zachytit."

Stiller intenzivně přemýšlel, jak toho dosáhnout. Vytvoření Walterových fantazií vyžadovalo mnoho pohyblivých elementů a velkolepou podívanou, ale Stiller používal vizuální efekty uvážlivě a s citem, aby nenarušil integraci akce.

"Pokud jde o vizuální efekty, chtěli jsme, aby byl celkový přístup velmi foto-realistický," říká. "Vždy se mi potvrdilo, že nejlepších výsledků dosáhnete, když můžete co nejvíce udělat prakticky v reálných podmínkách a pak to jen doladit prostřednictvím digitálních efektů."

Stiller nakonec sestavil team svých nejbližších spolupracovníků včetně na Oscara® nominovaného kameramana Stuarta Dryburgha (*Piano*), filmového architekta Jeffa Manna (*Tropická bouře*, *Zoolander*), střihače Grega Haydena (*Tropická bouře*, *Zoolander*), kostýmní výtvarnice Sarah Edwardsové (*Salt*, *Michael Clayton*) a vedoucího vizuálních efektů Guillaumea Rocherona (*Pí a jeho život*).

Hned na počátku se Stiller rozhodl točit *WALTERA MITTYHO A JEHO TAJNÝ ŽIVOT* na film. Bylo to rozhodnutí, ve kterém se odráží Walterův, obrázky zatížený svět a jeho hledání autentičnosti. "Film je prostě taková zvláštní věc – nachází se v samém srdci historie filmů a celé tradice filmové tvorby - a je to něco, co velmi rychle odchází a mizí ze světa," říká Stiller.

Dalším rozhodnutím bylo, že se kamera měla pomalu probouzet a měnit ze statické na dynamickou podle toho, jak Walterův život sledoval podobnou trajektorii. Stiller vysvětluje: "Vytváříme svět, který je v první části filmu velmi grafický a lineární. Takže kamera je klidná, skoro vůbec se nepohybuje a pak... postupně... jak Walter začne žít život a vyrazí ven do světa, kamera se uvolňuje. A my se pomalu uvolňujeme s ním a barvy se stávají sytějšími a my vstupujeme spolu s ním do plnějšího života."

Neustálé jin a jang snů a skutečnosti představovalo pro film *WALTER MITTY A JEHO TAJNÝ ŽIVOT* extrémně náročnou a ambiciózní filmovou výrobu - takovou, která se musela vypořádat s nástrahami natáčení uprostřed New Yorku, pak odletět na Island, kde se herci a štáb přesunuli ze sopek do vrtulníků a pokračovali doprostřed ledového oceánu.

"Natáčení v New Yorku bylo nezbytné, protože to byl jediný způsob, jak příběhu dodat silný smysl místa, které si Ben představoval," říká Cornfeld. "Opravdu chtěl zachytit energii a sílu tohoto

města."

Producent pokračuje: "Island je prostě úžasné místo, jeho kvalita světla se opravdu liší od jakéhokoliv jiného místa na zemi. Jednou z výhod, že se točilo na film, bylo, že jsme mohli plně využít tohoto světla. Island není tolik znečištěný, takže když se podíváte do dálky, vidíte nekonečně daleko. Je to jako přejít z 35 milimetrového světa do 70 milimetrového. Získáte rozsah přírodních krás, které prostě na mnoha místech nenajdete."

Na každé z vybraných lokací se odehrávaly scény, které by se nedaly natočit nikde jinde. V New Yorku měl Stiller možnost natočit živou epickou honičku mezi Walterem a Tedem během dynamického, přelidněného dne v tomto energickém městě. Pro simulaci Walterova a Tedova létání přes Manhattan na provizorních bruslích a lyžích, byli Stiller a Adam Scott zavěšeni na mobilní výstroji, která jim umožnila kličkovat v neslavně proslulé newyorské dopravní zácpě.

"Natáčení bitvy s Tedem bylo opravdu zábavné," říká Stiller. "Byli jsme tam v neděli ráno, jeli jsme na skateboardech a kolečkových bruslích dolů po Šesté avenue a Padesáté sedmé ulici a byl to úžasně surrealistický zážitek. Opravdu jsme se snažili natočit co nejvíce z této scény v reálném prostředí, jak jen jsme mohli - a pak jsme ji rozšířili vizuálními efekty."

"Natáčení na lokacích v New Yorku se stalo součástí rozhovorů ihned, jakmile se Ben přidal k filmu. Chtěl, aby Mittyho fantazie byly foto-realistické jako život - protože pro Mittyho jsou reálné," dodává John Goldwyn. "Nechtěl použít green screen a pak do záběru zasadit prostředí města digitálně. Diváci měli zakusit Mittyho skutečnou zkušenost. Ale byla to trochu logistická noční můra. Davy přihlížečů se objevovaly po celé lokaci. Museli jsme uzavřít jízdní pruhy a obrátit je, protože jsme byli velmi vázáni na to, aby geografie celé scény byla přesná, při tom jsme měli Bena a Adama Scotta na velmi komplikovaném mobilním zařízení. Naštěstí jsme měli bezva tým, který nám to všechno pomohl zrealizovat."

Na Islandu Stiller natočil scénu, která ho jako režiséra i jako herce posunula do nových míst, když v roli Waltera musel skočit do zuřících vln severního Atlantiku. Tuto scénu Stiller simuloval vlastním skokem do oceánu. "Bylo pro mě důležité, aby se tato scéna netočila ve vodní nádrži," vzpomíná. "Byl jsem přesvědčený, že jsme museli točit na skutečném volném moři, se skutečnou lodí, skutečným vrtulníkem a skutečnými vlnami," vysvětluje.

"To je přesně ten moment, kdy se Mitty doslova ponoří do života," přemítá John Goldwyn. "Je to ve filmu velký zlom a vypadá to neuvěřitelně realisticky, protože většina z toho se odehrála reálně."

Tato scéna, jak se nakonec ukázalo, přinesla Walteru Mittyemu, stejně jako Stillerovi, trochu víc reality než Stiller očekával. "Byli jsme asi jednu míli daleko na otevřeném moři s vlnami o výšce sedm stop -- což, když jste ve vodě, jsou opravdu velké vlny," přiznává Stiller. "Lod' s kamerou odplula a vracela se, aby záběr natočila. Ale v tom momentě to byly dvě minuty času, kdy

jsem byl v Severním moři úplně sám a kolem nikdo. Byl jsem v oceánu sám se svým kufříkem, plaval jsem na hladině a čekal, až se vrátí a myslel si, 'doufám, že mě najdou, až se vrátí natočit ten záběr,' směje se. "Tam jsem zažil skutečný pocit nebezpečí a byl to jeden z těch okamžiků, kdy jsem si pomyslel, 'Oh, to je to, o čem je skutečná filmařina.'"

LIFE – ŽIVOT V KANCELÁŘI

Jak Ben Stiller začal přemýšlet o možnostech vytvoření skutečných a fantastických životů Waltera Mittyho na filmovém plátně, bylo mu jasné, že bude potřebovat filmového architekta s ryzím smyslem pro kreativní experimentování. Naštěstí jednoho takového znal: byl jím Jeff Mann, se kterým spolupracoval na *Tropické bouři*.

"Jeff a já jsme byli kreativně a vizuálně v souladu," říká Stiller. "Byl nedílnou součástí při navrhování fantazijních sekvencí, celé té bitvy s Tedem, kanceláří časopisu LIFE a toho jak titulní strany časopisů souvisely s Walterovými představami. Byla to skvělá spolupráce."

John Goldwyn dodává: "Jeff byl na tomto filmu Benovým kreativním partnerem v každém slova smyslu."

Mann byl nadšený z neobvyklého úkolu, před který ho Stiller postavil. "Měli jsme možnost vytvořit filmový tón, který je velmi originální. Máme tyto zábavné, neskutečné fantazie, ale zároveň jsme se ocitli na tenkém ledě a snažili se udržet celistvost Mittyho reality," říká. "Celá myšlenka byla založená na tom, že Walter začne žít svůj život pouze ve své hlavě a nakonec se ocitne na dobrodružné cestě a žije život člověka ve skutečném světě."

Výzvou bylo, aby jeho vnitřní transformace byla vzrušující i navenek. "Měl jsem ve své kariéře příležitost dělat neskutečné vizuální věci, ale udělat něco takového jako v tomto filmu, co rezonuje na mnoha dalších frontách, to pro mě byl opravdový vrchol," říká Mann.

Mann si zejména užil vytvoření kancelářských prostor v redakci časopisu *LIFE*, ve kterých se podobně jako ve filmu, mísily prvky reality, historie a fantazie. Mann a Stiller byli potěšeni, že získali podporu společnosti Time-Life Corporation.

"Spolupráce s Time-Life měla pro podobu filmu zásadní význam," říká filmový architekt. "Ale nebylo to stoprocentně jisté. Poté, co jsme jim poslali scénář, jsme byli zkontaktováni s člověkem, jménem Bill Shapiro, a shodou náhod se Bill v popisu své práce velice podobal postavě Waltera Mittyho. Stal se velkým zastáncem našeho scénáře, protože tam bylo hodně paralel k jeho vlastním zkušenostem. Poté, co jsme získali přístup ke všem těmto ikonickým fotografiím, začaly nás napadat všechny možné způsoby, jak je začlenit do filmové výpravy. A ve výsledku si v ní každý může najít něco, na co se může chytit - od záběrů celebrit k osobnostem ze světa sportu až po elementy z oblasti životního prostředí, které později také hrají svou roli ve filmu."

Stiller a Mann také věnovali hodně času studiu historie budovy Time-Life, která je součástí

Rockefellerova centra. Byla otevřena v roce 1959 a okamžitě sklídila slávu pro svůj architektonický styl navržený firmou Harris & Abramowitz & Harris a pro své modernistické nástěnné malby autorů Josefa Alberse a Fritze Glarnera – díky nim se lobby budovy stalo samo o sobě jedinečným uměleckým dílem.

"Její architektura je zkrátka typická pro polovinu století," žasne Stiller. "Je tak krásné fotografovat tuto budovu a to zejména při pohledu shora, kdy můžete vidět terasové vzory venku na náměstí. Opravdu to pomohlo přispět k lehce retro, ztrácejícímu se pocitu světa, ve kterém Walter pracuje. A pak jsme se nechali inspirovat fotografiemi interiérů z 50. a 60. let, kde vidíte novináře a redaktory s jejich vyhrnutými rukávy a s brýlemi se silnými obroučky. Chtěli jsme tuto atmosféru připomenout."

Zatímco Stiller byl schopný filmově zachytit exteriér a vstupní halu budovy Time-Life, na Manna čekal velký úkol - obnovit interiér kanceláří zaniklého časopisu v ateliérech Kaufman Astoria v Queensu a to od nuly. Mann v nich vytvořil jedinečný půdorys, který Stillerovi umožnil, aby si mohl pohrát s kompozicemi svých záběrů.

Mann si obzvláště užíval tvorbu Walterovy místnosti určené k editaci fotografií. Byla takovou osamělou oázu /kde mu jeho spolupracovník Hernandez (Adrian Martinez) jako jediný dělá společnost/ a zároveň sloužila jako vstup ke všemu, co se děje uvnitř Mittyho mozku. "Naším záměrem bylo ukázat, jak nová éra digitalizace snížila počet zaměstnanců v časopisu. Takže v blízkosti Waltera uvidíte prázdné pracovní stoly, ale také je tam vidět ten poklad - snímky, které má za sebou, a které ho tlačí kupředu," komentuje Mann.

S takovou obrovskou změť logistických a designových prvků, na které se muselo myslet, byl Mann překvapen tím, jak se Stillerovi podařilo to vše udržet v celku jednoho harmonického vidění. "Benova kapacita, kterou uplatnil pro vznik tohoto filmu, na mě opravdu udělala dojem," říká. "Dal do tohoto projektu neskutečnou energii a zároveň se objevil téměř v každé scéně. Byli jsme zavaleni informacemi a složitými vizuálními efekty, se kterými jsme museli pracovat – záležitosti, o kterých nemohl vědět, jak přesně budou vypadat celé měsíce, ne-li roky poté, kdy jsme na nich začali dělat. Abychom učinili správná rozhodnutí, bylo zapotřebí mnoho plánování a předpříprav."

I když promysleli každé vizuální rozhodnutí, Mann podotýká, že to vše šlo stranou, když se Stiller postavil před kameru jako Mitty. "Vzal si všechny informace, které o tomto světě měl a podal výkon s naprostou přesností," říká architekt. "Nikdy jsem nezažil takovou energii, kterou do projektu vložil a pak k tomu podal jedinečný herecký výkon."

Závěrečné úpravy filmu se uskutečnily v postprodukcí, kde se Stiller setkal se svým častým spolupracovníkem, střihačem Gregem Haydenem, aby dali záběrům jejich konečnou podobu. Hudba se stala další významnou linkou ve filmu. Na její kompozici Stiller pracoval se skladatelem

Theodorem Shapiro, se kterým již spolupracoval dříve na *Tropické bouři*. Také přivedl švédského nezávislého písničkáře Jose Gonzaleze, který k filmu přispěl svými písněmi, a umělce Ryana Adamse, z jehož pera pochází píseň v závěrečných titulcích, kterou Gonzalez i nazpíval. To vše se stalo součástí soundtracku ukotveného ódou na člověka létajícího ve vesmíru "Space Oddity" od Davida Bowieho.

Pro Stillera, představovala hudba ještě jednu šanci jak přidat více barevných odstínů cestě Waltera Mittyho. "Hledal jsem způsob, jak hudebně vyjádřit myšlenku hrdiny uvnitř tohoto obyčejného chlapa," shrnuje Stiller. "Cítil jsem, že Walterova neuvěřitelná představivost si zasloužila velmi ušlechtilou a epickou hudbu. Teddy Shapiro napsal pro Waltera takové krásné téma a pak na něm v průběhu filmu úžasným způsobem stavěl. Je to téma, které má v sobě trochu melancholie, ale v průběhu filmu se stává povznášejícím. "

Spojení sladké a vtipné melancholie s inspirativním přístupem se zdá být tím, co na filmu *WALTER MITTY A JEHO TAJNÝ ŽIVOT* zaujalo všechny zúčastněné.

"Chcete-li vytvořit film, který ctí inteligenci diváků a pak je vezme někam, kde ještě nikdy předtím nebyli a to způsobem, který je zábavný a emocionálně uspokojující - to je neuvěřitelně obohacující," uzavírá John Goldwyn.

#####